

အောင်လင်း၏ ဝတ္ထုတိုများမှ လှည့်ကွက်ပါသောဝတ္ထုတိုများလေ့လာချက်

အေးသန္တာဝင်း^၁

စာတမ်းအကျဉ်း

ဤစာတမ်းသည် မြန်မာစာပေနယ်ပယ်ရှိ ဝတ္ထုတိုကဏ္ဍလာ အောင်လင်း၏ ဝတ္ထုတိုများမှ လှည့်ကွက်ပါသော ဝတ္ထုတိုများကို လေ့လာတင်ပြထားသော စာတမ်းဖြစ်ပါသည်။ အလေ့လာခံအဖြစ် အောင်လင်း၏ ဝတ္ထုတိုများပေါင်းချုပ်(၂၀၁၇ခုနှစ်၊ စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ)ကို သတ်မှတ်ပါသည်။ စာတမ်းတွင် ဝတ္ထုတိုဝေါဟာရ၊ သဘောသဘာဝကို ရှင်းလင်း ဖော်ပြထားပါသည်။ ဝတ္ထုတိုများကို လေ့လာရာတွင် တွေ့ရသော လှည့်ကွက်သဘောကို ရှင်းလင်းတင်ပြထားပါသည်။ အောင်လင်း၏ ဝတ္ထုတိုများတွင် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသည့်လှည့်ကွက်များကို အသုံးပြုကာ ဇာတ်လမ်းဆင်ပြီး ဝတ္ထု၏အာဘော်ကို ဆက်စပ် တင်ပြထားပါသည်။ ဝတ္ထုတွင် ဇာတ်လမ်းဖန်တီးရာတွင် လှည့်ကွက်၏အရေးပါပုံကို သိရှိစေလိုသော ရည်ရွယ်ချက်ဖြစ်ပါသည်။ နည်းနာအနေဖြင့် အချက်အလက် လေ့လာဆန်းစစ်နည်း၊ ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာနည်းတို့ကို အသုံးပြုထားပါသည်။

သော့ချက်ဝေါဟာရများ- ဝတ္ထုတို၊ ဇာတ်လမ်း၊ လှည့်ကွက်၊ အာဘော်။

၁။ နိဒါန်း

ဤစာတမ်းသည် အောင်လင်း၏ ဝတ္ထုတိုများမှလှည့်ကွက်ပါသော ဝတ္ထုတိုများကို လေ့လာတင်ပြထားသည့် စာတမ်းဖြစ်ပါသည်။ ဝတ္ထုသည် စိတ်ကူးဖြင့် ဖန်တီးရေးဖွဲ့ထားသော စာပေလက်ရာတစ်ခု ဖြစ်သော်လည်း လက်တွေ့ဘဝတွင် လူတို့တွေ့ကြုံခံစားနေရသော အဖြစ်အပျက်များကို အခြေခံ၍ လူတို့စိတ်ဝင်စားအောင် ရသမြောက်အောင်၊ ဆွဲဆောင်မှုရှိလာအောင် ဖန်တီးရေးသားရပါသည်။ ထိုသို့ ဆွဲဆောင်မှုရှိလာအောင် ရေးသားရာတွင် ဇာတ်လမ်းတွင် လှည့်ကွက်သုံး၍ ရေးသားခြင်းသည် စာဖတ်သူကို မချင့်မရဲဖြစ်စေပြီး စိတ်ဝင်စားမှု ပိုစေပါသည်။ စာရေးသူတို့သည် မိမိတို့၏ အတွေးအမြင်၊ စိတ်ကူးများကို ဇာတ်လမ်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဇာတ်ဆောင်ဖြင့် လည်းကောင်း ပေးတတ်ကြပါသည်။ ထိုအတွေးအမြင်၊ စိတ်ကူးများသည် ဝတ္ထု၏ အာဘော်တွင် ထင်ဟပ်နေတတ်ပေသည်။ အောင်လင်း၏ ဝတ္ထုတိုများတွင်လည်း လှည့်ကွက်များမှတစ်ဆင့် စာရေးသူ၏အာဘော်ကို ထင်ဟပ်နေပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဝတ္ထုတွင် လှည့်ကွက်ထည့်သွင်းဖန်တီးမှုသည် ဇာတ်လမ်းကို မည်သို့အကျိုးသက်ရောက်မှု ရှိသနည်းဟူသော သုတေသနမေးခွန်း ပေါ်ထွက်လာပါသည်။ ဝတ္ထုတိုများ၏ လှည့်ကွက်ထည့်သွင်းဖန်တီး ရေးသားခြင်းသည် ဇာတ်လမ်းအတွက် အရေးပါကြောင်း သိရှိစေလိုသောကြောင့် ဤစာတမ်းကို ပြုစု ရခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဤစာတမ်းတွင် အောင်လင်း၏ ဝတ္ထုတိုများမှ လှည့်ကွက်ပါသော ဝတ္ထုတိုများကို ဇာတ်လမ်းအင်္ဂါရပ်အလိုက် ခွဲခြားတင်ပြသွားပါမည်။

၂။ စာပေလေ့လာဆန်းစစ်ချက်

ဤစာတမ်းကို ရေးသားရန်အတွက် ဇာတ်လမ်းအင်္ဂါရပ်နှင့်ပတ်သက်သော စာအုပ်၊ စာတမ်းများကိုလေ့လာဖတ်ရှုခဲ့ပါသည်။ ဝတ္ထုတိုအဖွဲ့သည် စာရေးသူ၏အာဘော်ကို တင်ပြရန်အတွက် အဖြစ်အပျက်

^၁ မြန်မာစာပေ၊ မန္တလေးတက္ကသိုလ်

တို့ကို ဇာတ်လမ်းဆင်ကာ ဇာတ်ဆောင်တို့၏ အမူအရာမှတစ်ဆင့် ရသမြောက်အောင် သရုပ်ဖော်ထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော ဇာတ်လမ်းများတွင် လှည့်ကွက်ကို သုံးကာဖန်တီးထားသော ဝတ္ထုတိုများကို လေ့လာရန်အတွက် ဤစာတမ်းကို ပြုစုရခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဤစာတမ်းကိုတင်သွင်းရန် လှည့်ကွက်ထည့်သွင်း ဖန်တီးမှုနှင့်သက်ဆိုင်သော စာအုပ်များကို ရှာဖွေဖတ်ရှုခဲ့ပါသည်။

မမိုးမြေ(၂၀၁၇)၏ ဝတ္ထုတိုသဘောတရားဝတ္ထုတိုဖန်တီးရေးသားမှုအတတ်ပညာ စာအုပ်တွင် ဇာတ်လမ်းနှင့်ပတ်သက်၍ ချဉ်းကပ်ပုံနည်းနာများကို ဖော်ပြထားပါသည်။ ထိုစာအုပ်တွင် ဇာတ်လမ်းဆင်ရာ၌ လှည့်ကွက်သုံးကာ ဖန်တီးနိုင်ကြောင်းတို့ကို လေ့လာပြထားပါသည်။ ထိုစာအုပ်မှ လှည့်ကွက်သုံး၍ ဇာတ်လမ်းဆင်ပုံကို နည်းယူခဲ့ပါသည်။

အောင်သင်း(၂၀၀၉)၏ ဝတ္ထုရေးရာဆောင်းပါးများ စာအုပ်တွင် ဇာတ်လမ်းခွန်အားနှင့် ပတ်သက်၍ဖတ်ရှုခဲ့ပါသည်။ ဇာတ်လမ်းအားကောင်းစေရန် နှစ်သက်စေရန်နည်းလမ်းကို သုံးကာ ဇာတ်လမ်းဆင်ရသည်ဟုဆိုပါသည်။ ထို့ကြောင့်ဇာတ်လမ်းဆင်ရာတွင် လိုအပ်သောနည်းများအကြောင်းကို သိရှိခဲ့ရပါသည်။

အောင်လင်း(၁၉၇၂)၏ မဟာစာနိဒါန်းစာအုပ်တွင် ဇာတ်လမ်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဇွတ်ဖန်တီး၍ မရကြောင်း၊ ဇာတ်လမ်းပျော့ပျောင်းရန်လိုကြောင်း၊ ပျော့ပျောင်းမှုရှိမှ အချိတ်အဆက် ပိုအဆင်ပြေနိုင်ကြောင်းတို့ကို ဖတ်ရှုခဲ့ရပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဇာတ်လမ်းအချိတ်အဆက်ဆင်ရာတွင် လိုအပ်သလို နည်းနာထည့်သွင်းနိုင်ပုံကို နည်းယူခဲ့ပါသည်။

ထို့ပြင်ဝတ္ထုဇာတ်လမ်းဆင်ရာတွင် အသုံးပြုသည် နည်းနာများကို လေ့လာရန်အတွက် ဝတ္ထုနှင့် သက်ဆိုင်သည့် ပါရဂူကျမ်းများကျမ်းများ၊ စာတမ်းများကိုလည်းလေ့လာ ဖတ်ရှုခဲ့ပါသည်။

၂၀၀၉ ခုနှစ်ပါရဂူဘွဲ့အတွက် မမင်းမင်းသန်းတင်သွင်းသော **ကြယ်နီ၏ ကိုတံငါဝတ္ထုတိုများမှ ဝတ္ထုတိုဖန်တီးမှုအတတ်ပညာ လေ့လာချက်ကျမ်း**သည် ဝတ္ထုတိုဖန်တီးမှုအတတ်ပညာ သဘောသဘာဝ၊ ဇာတ်လမ်းဖန်တီးမှု အတတ်ပညာ၊ ဇာတ်ဆောင်စရိုက်ဖန်တီးမှုအတတ်ပညာ၊ နောက်ခံဝန်းကျင်ဖန်တီးမှု အတတ်ပညာတို့ကို အသေးစိတ်လေ့လာ တင်ပြထားပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဘဝသရုပ်ဖော်ဝတ္ထုများကို အများဆုံးရေးသားသော စာရေးသူ၏ ဝတ္ထုတို များတွင် လှည့်ကွက်များဖြင့် ဖန်တီးသောဝတ္ထုတိုများကို စာတမ်းပြုစုလိုသော ဆန္ဒရှိခဲ့ပါသည်။ ဤစာတမ်းတွင် အသုံးပြုမည့် နည်းနာတို့နှင့် သက်ဆိုင်သည့် သုတေသနလမ်းညွှန် စာအုပ်များကိုလည်း ဖတ်ရှုလေ့လာခဲ့ပါသည်။

၃။ နည်းနာ

ဤစာတမ်းသည် အောင်လင်း၏လှည့်ကွက်ပါသော ဝတ္ထုတိုများကို လေ့လာထားသော စာတမ်းဖြစ်ပါသည်။ ဤစာတမ်းတွင် အသုံးပြုမည့် ပညာရပ်ဆိုင်ရာနည်းနာနှင့် သုတေသနနည်းနာများကို လေ့လာတင်ပြပါမည်။

၃၊ ၁။ ပညာရပ်ဆိုင်ရာနည်းနာ

ဤစာတမ်းသည် မြန်မာစာပေနယ်ပယ်ရှိ စကားပြေကဏ္ဍတွင်ပါသော အောင်လင်း၏ဝတ္ထုတိုများမှ လှည့်ကွက်ပါသော ဝတ္ထုတိုများကို လေ့လာတင်ပြထားသော စာတမ်းဖြစ်သည်။ ဇာတ်လမ်းအင်္ဂါရပ်များ၌ လှည့်ကွက်ထည့်သွင်း ဖန်တီးထားသော ဝတ္ထုတိုများကို လေ့လာတင်ပြမည်ဖြစ်သည်။ ရသစာပေဖြစ်သော ဝတ္ထုတိုများကို ဇာတ်လမ်း၊ ဇာတ်ဆောင်များဖြင့် ဖန်တီးပုံဖော်ရပါသည်။ စာရေးသူသည် မိမိပတ်ဝန်းကျင်လောကရှိ ဖြစ်ပျက်နေသော အဖြစ်အပျက်များ၊ အကြောင်းအရာများကို ဝတ္ထုတွင် အဘော်အဖြစ် ထင်ဟပ်ရေးသား လေ့ရှိသည်။ စာရေးသူသည် ထိုအဖြစ်အပျက်၊ အကြောင်းအရာများကို စိတ်ဝင်စားဖွယ်ဖြစ်အောင် ဇာတ်လမ်းဆင်ကာ တင်ပြလေ့ရှိသည်။ ဇာတ်လမ်းတွင် လှည့်ကွက်မှ တစ်ဆင့် စာဖတ်သူအား မချင့်မရဲဖြစ်စေပြီး နှစ်သက်ခြင်းဖြစ်စေကြောင်း သိရှိစေရန် ဤစာတမ်းကို ပြုစုရခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဤစာတမ်းတွင် အောင်လင်း၏ ဝတ္ထုတိုများ၌ လှည့်ကွက်နည်းသုံးကာ ဇာတ်လမ်းဆင် ထားပုံများကို ဇာတ်လမ်းအင်္ဂါရပ်များနှင့် ချဉ်းကပ်လေ့လာ တင်ပြထားပါသည်။

၃၊ ၁၊ ၁။ ဝတ္ထုတိုဝေါဟာရ၊ သဘောသဘာဝ

ရသစာပေအဖွဲ့ပုံသဏ္ဌာန်တွင် ပါဝင်သော ဝတ္ထုတိုသည် လူကြိုက်များသော စာပေဖြစ်သည်။ ထိုလူကြိုက်များသော ဝတ္ထုတိုများကို ဖန်တီးရေးဖွဲ့ရာတွင် ရသမြောက်အောင် အားထုတ်လေ့ရှိပါ သည်။ စာရေးသူသည် လောက၌ ဖြစ်ပျက်နေသော အကြောင်းအရာအဖြစ်အပျက်တို့ကို ရေးသားရာတွင် စေတနာရည်ရွယ်ချက်များထားကာ ဖန်တီးကြပါသည်။

ဝတ္ထုတိုဝေါဟာရနှင့် ပတ်သက်၍ ဝတ္ထုရေးလိုသော်(၂၀၁၆)စာအုပ်တွင် သူရိယကန္တက ဝတ္ထုတိုဆိုသည်မှာ တစ်ထိုင်တည်းနှင့် အစအဆုံး လွယ်ကူစွာ ဖတ်နိုင်သော အရေးအသားမျိုးဖြစ်သည် (၂၀၁၆၊ စာ ၁၆၇) ဟူ၍ စာဖတ်ချိန်ကို အခြေခံ၍ ဖွင့်ဆိုထားပါသည်။ ပါမောက္ခဦးမျိုးမင်းက

ဝတ္ထုတိုဟူသည် တိုရမည်။ အာရုံပြန့်ကျဲမှုမရှိဘဲ အချက်တစ်ချက်ပေါ်တွင် စူးစိုက်နိုင်လောက်အောင် ဝတ္ထုဇာတ်အိမ်တည်ထားရမည်။ စာဖတ်သူ၏ စိတ်အာရုံကို နက်နဲစွာ ဆွဲဆောင်နိုင်ရမည်။(၁၉၆၅၊ စာ ၁၃)

ဟု အဓိကပုံစံနှင့် ပါဝင်ရမည့်အချက်ကို အခြေခံ၍ ဖွင့်ဆိုထားပါသည်။ ဒဂုန်တာရာက

ဝတ္ထုတိုဆိုသည်ကား ဝတ္ထုစာသား အတိုင်းအထွာတိုခြင်း၏ အနက်ကိုယူခြင်းမဟုတ် သည်ကိုသိလာရ၏။ အတွေးအခေါ်တစ်ခု၊ အဖြစ်အပျက်တစ်ခု၊ အကြောင်းအရာတစ်ခု၏ ကြီးကျယ်လေးနက်ခြင်းကို ဖော်ပြခြင်းပင်ဖြစ်၏။ အနည်းဆုံးသော အချိန်ကာလအတွင်း ဥပမာ တရက်၊ တည၊ တနေ့ စသည့် ကာလအချိန်ပိုင်းတွင် ဖြစ်ပျက်သည့် အဖြစ်အပျက်တစ်ရပ်ကို ဖော်ပြခြင်းဖြစ်၏။(၁၉၆၇၊ စာ ၂၃၃)

ဟု ဝတ္ထုတိုတွင် ပါဝင်ရမည့် အကြောင်းအရာကို အဓိကထား၍ လည်းကောင်း၊ မင်းကျော်က

ဝတ္ထုတိုဟူသည် အတိုတောင်းဆုံးအချိန်ပိုင်းအတွင်း အနည်းဆုံး ဇာတ်ဆောင်တို့၏ လှုပ်ရှားမှု (သို့မဟုတ်)အဖြစ်အပျက်(သို့မဟုတ်)အာရုံခံစားမှုကို စာလုံးအရေအတွက်

အနည်းနိုင်ဆုံးဖြင့် ကျစ်ကျစ်လျစ်လျစ် ရေးဖွဲ့တင်ပြသော လူ့အကြောင်းစာတို့ကို
ဝတ္ထုတိုဟုဆိုရလျှင် မှားလိမ့်မည် မထင်ပါ။(၂၀၁၅၊ စာ ၁၂၀)

ဟု ဝတ္ထုပါအကြောင်းအရာနှင့် အရေးအသားကို အဓိကထား၍လည်းကောင်း၊ မောင်ထင်က

ဝတ္ထုတိုအဖွဲ့သည် ယေဘုယျအားဖြင့် အကြောင်းအရာတစ်ခု ဖြစ်ရပ်တစ်ခု၊ လုပ်ရပ်
တစ်ခု၊ စိတ်ကူးတစ်ခု၊ ဆင်ခြင်ပုံတစ်ခု၊ အတွေးအခေါ်တစ်ခုစသည်ဖြင့် တစ်ခုသော
အချက်ကို ဗဟိုမဏ္ဍိုင်ပြု၍ ဖွဲ့ဆိုသောအဖွဲ့ဖြစ်သည်။(၂၀၁၅၊ စာ ၂၂၇-၂၂၈)

ဟုဝတ္ထုအကြောင်းအရာကို အခြေခံ၍လည်းကောင်း ဖွင့်ဆိုထားပါသည်။ ဖော်ပြပါပညာရှင်တို့၏
အဆိုအမိန့်တို့အရ ဝတ္ထုတိုဟူသည်မှာ အဖြစ်အပျက်၊ အကြောင်းအရာတစ်ခုခုကို အချိန်တိုအတွင်း
သိနိုင်စေရန် ဇာတ်ဆောင်နည်းနည်းဖြင့် ပုံဖော်ရေးသားထားသော နှစ်သက်ဖွယ်ကောင်းသည့် စကားပြေ
အဖွဲ့တစ်မျိုးဟု ယူဆမိပါသည်။

၃.၁.၂။ လှည့်ကွက်

ဝတ္ထုဇာတ်လမ်းဖန်တီးရာတွင် မြှုပ်ကွက်၊ လှည့်ကွက်တို့ကို သုံးကာ ဇာတ်လမ်းကို စိတ်ဝင်စား
အောင် ဖန်တီးလေ့ရှိပါသည်။ ဇာတ်လမ်းတွင် မြှုပ်ကွက်ကို သိသိသာသာထည့်သွင်းခြင်းမပြုဘဲ
မြှုပ်ကွက်မှန်းမသိအောင် ထည့်သွင်းလေ့ရှိကြပါသည်။ ဇာတ်လမ်းအဆုံးတွင် မြှုပ်ကွက်ကို ဖော်လိုက်
သောအခါ လှည့်ကွက်ဖြစ်သွားတတ်ပါသည်။ ဝတ္ထုဇာတ်လမ်းတွင် လှည့်ကွက်များ သုံးခြင်းဖြင့်သိလို
ဇောနှင့် လိုက်ပါလာကြသော ပရိတ်သတ်များအတွက် မမျှော်လင့်သော အဖြေကိုသိလိုက်ရခြင်း၊
ဖြစ်နိုင်ချေရှိသောအဖြေကို ကျေကျေနပ်နပ်လက်ခံလိုက်ခြင်းစသည့် အခြေအနေမျိုးသို့ရောက်အောင်
လှည့်ကွက်များက ဖန်တီးပေးနိုင်စွမ်းရှိပါသည်။

လှည့်ကွက်၏ အဓိပ္ပာယ်ကို မြန်မာအဘိဓာန်တွင်“လိမ်လည်လှည့်ဖျားရန် ဖန်တီးပြုမူချက်”
(၂၀၁၈၊ စာ၃၄၀)ဟုလည်းကောင်း၊ ကတ်သရင်းမိုနာနှင့် ရက်ရော့စ်တို့က

လှည့်ကွက်သည် စာဖတ်သူ၏ သိလိုစိတ်ကို တိုးပွားစေသည်။ လှည့်ကွက်သည်
ကျယ်ဝန်းသော အာရုံခံစားမှုအတွင်း အဆီအလျော်မတည့်သော ဖြစ်ရပ်များကို
အသိအမှတ်ပြုထားခြင်းဖြစ်သည်။ အမှန်တကယ်ဖြစ်ရပ်နှင့် မျှော်မှန်းထားသော ဖြစ်ရပ်
တို့အကြား ဖြစ်နေသည့် အခြေအနေတစ်ရပ်ဖြစ်သည်။(၁၉၉၈၊ စာ ၁၁၃)

ဟုလည်းကောင်း ဖွင့်ဆိုထားပါသည်။ ထို့ကြောင့် လှည့်ကွက်ဆိုသည်မှာ ဇာတ်လမ်းအတွင်း
အမှန်တကယ်ဖြစ်ရပ်နှင့် မျှော်မှန်းသည့် ဖြစ်ရပ်တို့၏ အခြေအနေကို သိလိုစိတ်ကို တိုးပွားစေရန်
ဖန်တီးခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုရပါမည်။

ထို့ပြင် လှည့်ကွက်၏သဘောကို ဝတ္ထုတို၏အနှစ်သာရ ဝတ္ထုတိုရှုခင်းစာအုပ်တွင် တက်တိုးက
လှည့်ကွက်ပါသော ဝတ္ထုတိုတွေကို လူအများကြိုက်ကြသည်။ လှည့်ကွက်ပါတိုင်း
ခပ်ပေါ့ပေါ့ မဟုတ်၊ ဖတ်သူကိုလှည့်ကွက်ဖြင့် ကျေနပ်မှုပေးသည်ဟု မဆိုသာ။
အချို့မှာ အဓိပ္ပာယ်လေးနက်သည်။ အချို့မှာ လှည့်ကွက်ရအောင် ကြံဖန်၍ ဆင်ထား
ကြသည်။(၂၀၀၉၊ စာ ၄၃)

ဟုဆိုထားပါသည်။ ထို့ကြောင့် လှည့်ကွက်သည် စာဖတ်သူကို စိတ်ကျေနပ်မှု ပေးရုံသာမက လေးနက်သော အဓိပ္ပာယ်ကို ဖော်ဆောင်ရန်အတွက်လည်း အသုံးပြုသည်ကို တွေ့နိုင်သည်။ ထို့ပြင် လှည့်ကွက်သည် အဓိပ္ပာယ်လေးနက်စေရုံမက ဇာတ်လမ်းကိုလည်း အားကောင်းစေသည်။

ထို့နောက် ဝတ္ထုတွင် လှည့်ကွက်ဖန်တီးရာတွင် ဇာတ်လမ်းနှင့်ဆီလျော်သော၊ အသင့်ယုတ္တိရှိသော လှည့်ကွက်မျိုးဖြစ်သင့်ပုံကို ဝတ္ထုတိုသဘောတရား ဝတ္ထုတိုဖန်တီး ရေးသားမှု အတတ်ပညာ စာအုပ်တွင် မမိုးမြေက “လှည့်ကွက်သည် ဇာတ်လမ်း၏ခွန်အားကို တိုးပွား စေသည် မှန်သော်လည်း လူ့သဘာဝနှင့် ဆီလျော်သော အသင့်ယုတ္တိရှိသော လှည့်ကွက်သာ ဖြစ်သင့်ပါသည်။” (၂၀၁၇၊ စာ ၁၈၂) ဟု ဆိုထားပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဝတ္ထုတိုဇာတ်လမ်းများတွင် စိတ်ဝင်စားအောင် လှည့်ကွက်များ ထည့်သွင်း ဖန်တီးတင်ပြရာ၌ ဇာတ်လမ်းနှင့်လိုက်ဖက်သော ဆီလျော်သော၊ အသင့်ယုတ္တိရှိသော လှည့်ကွက်မျိုး ဖြစ်သင့်သည် ဆိုနိုင်ပါသည်။ ဤစာတမ်းတွင် အောင်လင်း၏ ဝတ္ထုတိုများ၌ လှည့်ကွက်သုံးကာ ဇာတ်လမ်းဆင်ပုံကို လေ့လာတင်ပြပါမည်။

၃၊ ၁၊ ၃။ ဇာတ်လမ်းအင်္ဂါရပ်များ

ရသစာပေဖြစ်သည့် ဝတ္ထုတိုဖွဲ့စည်းမှုတွင် ဇာတ်လမ်းအင်္ဂါရပ်များဖြစ်သော ဇာတ်ပျိုးပိုင်း၊ ဇာတ်တက်ပိုင်း၊ ဇာတ်ထွတ်ပိုင်း၊ ဇာတ်ဆင်းပိုင်း၊ ဇာတ်သိမ်းပိုင်းတို့ ပါဝင်ပါသည်။ ဇာတ်လမ်းတွင် အစပိုင်း၊ အလယ်ပိုင်း၊ အဆုံးပိုင်းဟုလည်း ပိုင်းခြားနိုင်ပါသည်။ စာရေးသူသည် ထိုဇာတ်လမ်း အင်္ဂါရပ်များတွင် စာဖတ်သူ စိတ်ဝင်စားအောင်၊ မချင့်မရဲဖြစ်စေအောင် လှည့်ကွက်ထည့်သွင်းကာ ဖန်တီးလေ့ရှိပါသည်။

၃၊ ၁၊ ၄။ ဇာတ်ပျိုး၊ ဇာတ်နှိုး

ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်၏ အစသည် အရေးကြီးသော အင်္ဂါရပ်တစ်ခုဖြစ်ပါသည်။ ထိုဝတ္ထု၏ အစကောင်းမှသာ ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်လုံးကို အဆုံးထိ ဖတ်ချင်စဖွယ်ဖြစ်အောင် စည်းရုံးခေါ်ဆောင်ရပါသည်။ အရေးကြီးသော ဝတ္ထုအစနှင့် ပတ်သက်၍ ပညာရှင်များက အမျိုးမျိုးတင်ပြထားပါသည်။

ဝတ္ထုဇာတ်လမ်းတွင်ပါသော ဇာတ်ပျိုးပိုင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဝတ္ထုတိုသဘောတရား ဝတ္ထုတိုဖန်တီးရေးသားမှု အတတ်ပညာ စာအုပ်တွင် မမိုးမြေက

ဇာတ်ပျိုးပိုင်းသည် ဇာတ်လမ်းနှင့် စတင်မိတ်ဆက်ပေးသောအပိုင်းဖြစ်သည်။ ထိုအပိုင်းတွင် အဓိကဇာတ်ဆောင်နှင့် မိတ်ဆက်ပေးနိုင်သည်။ နောက်ခံအဖွဲ့တစ်ခုခုနှင့်လည်း စတင်နိုင်သည်။ ဇာတ်လမ်းအတွက် အသက်ဝင်လှုပ်ရှားမှုရှိသော အားပြိုင်မှု သဘောပါသော ဇာတ်ကွက်နှင့်လည်း စနိုင်သည်။ ထို့ပြင်ဇာတ်လမ်း၏ အဆုံးမှလည်း စနိုင်သည်။ ဇာတ်လမ်း၏ ဇာတ်ထွတ်ပိုင်းမှလည်း စနိုင်သည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဇာတ်ပျိုးပိုင်းသည် စာဖတ်သူ၏စိတ်ကို စတင်စည်း ရုံးဆွဲဆောင်ရသည့် အပိုင်းဖြစ်သည်။ အကြောင်းအရာတင်ပြပုံ စိတ်ကူးစိတ်သန်းအရေးအဖွဲ့တို့ တစ်နည်းနည်းဖြင့် ဆွဲဆောင်မှုရှိရမည် ဖြစ်ပါသည်။ (၂၀၁၇၊ စာ ၉၁)

ဟု ဝတ္ထုတိုဇာတ်လမ်းအစပျိုးပုံနှင့် ပတ်သက်၍ တင်ပြထားပါသည်။

ထို့ပြင်ဇာတ်ပျိုးပိုင်းနှင့် ပတ်သက်၍ဝတ္ထုရေးရာဆောင်းပါးများ စာအုပ်တွင် အောင်သင်းက “ဝတ္ထုတိုအဖွင့်သည် စာဖတ်သူကို ချက်ချင်းနိုးကြားစေ၏။ ထိုအဖွင့်သည် ဝတ္ထုတိုအတွက် အရေးကြီးသော ဇာတ်ဝင်ခန်းဟူသော အင်္ဂါနှစ်ရပ်နှင့် ပြည့်စုံစေခြင်းဟူသော တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်နိုင်လျှင် အခွင့်ကောင်းဖြစ်သည်”(၂၀၀၉၊ စာ ၆၁)ဟု ဆိုထားပါသည်။ ပညာရှင်တို့၏ ဖွင့်ဆိုချက်အရ ဝတ္ထုတို အဖွင့်သည် စာဖတ်သူကို နိုးကြားစိတ်နှင့်အတူ စိတ်ဝင်စားမှုကို တစ်ပြိုင်တည်း ဖြစ်စေရမည်ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။ ဝတ္ထုတိုအစနှင့်ပတ်သက်၍ အစဉ်အလာဝတ္ထုများတို့များ၏ ဇာတ်ပျိုးပိုင်းတွင် နောက်ခံ၊ ဇာတ်ဆောင်(သို့မဟုတ်) အားပြိုင်မှုများနှင့် စတတ်လေ့ရှိပါသည်။ ခေတ်ပြိုင်ဝတ္ထုတိုများတွင်မူ ဇာတ်လမ်း၏ အစသည် ဇာတ်သိမ်းပိုင်းနှင့် စတတ်သည်။

၃၊ ၁၊ ၅။ ဇာတ်တက်၊ ဇာတ်ထွတ်

စာရေးသူသည် ဇာတ်လမ်းကို အရှိန်ကို မြင့်တက်အောင် ဖန်တီးယူပြီး စာဖတ်သူကို ဆွဲဆောင်လေ့ရှိပါသည်။ ဇာတ်လမ်းအရှိန်ကို မြင့်တက်စေရန်အတွက် စာရေးသူသည် အတတ်ပညာ သုံးရပါသည်။ ထိုသို့ဇာတ်ရှိန်တက်အောင် “အဖြစ်အပျက်များကိုလည်းကောင်း၊ ဇာတ်ဆောင်များကိုလည်းကောင်း၊ ဆန့်ကျင်ဘက် အင်အားစုနှစ်ခုအဖြစ် ဖန်တီးလျက် အားပြိုင်မှုများကို ဖြစ်ပေါ်စေသည်။” (မမိုးမြေ၊ ၂၀၁၅၊ စာ ၁၁၀) ဟု ဇာတ်လမ်းကို စိတ်ဝင်စားစေရန် အတတ်ပညာသုံးရပုံကို တင်ပြထားပါသည်။ ထိုသို့ ဇာတ်လမ်းအပေါ် အာရုံစူးစိုက်လာအောင် ဇာတ်လမ်းကို တည်ဆောက် ယူပြီးနောက် ဇာတ်ထွတ်ဆီသို့ ချီတက်ရာတွင် ဖြစ်ရပ်များကို ပိုမိုရှုပ်ထွေးအောင် ဖန်တီးရပါ သည်။ ဇာတ်ထွတ်ပိုင်းနှင့် ပတ်သက်၍ “ဇာတ်ထွတ်ပိုင်းသည် ဇာတ်ရှိန်အမြင့်ဆုံးအပိုင်းဖြစ်သည်။ စာဖတ်သူ အနေနှင့် သိလိုစိတ်အထက်သန်ဆုံးအပိုင်းလည်းဖြစ်သည်။” (မမိုးမြေ၊ ၂၀၁၅၊ စာ ၅၆)ဟု ဆိုထားပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဇာတ်တက်ပိုင်းတွင် သိလိုသမျှကို ဇာတ်ထွတ်ပိုင်းတွင် ဖြေပေးရပါသည်။ ထိုသိလိုစိတ်ကို ဖြေပြီးချိန်တွင် စာဖတ်သူသည် ကျေနပ်နှစ်သက်မှု ဖြစ်စေရပါမည်။

၃၊ ၁၊ ၆။ ဇာတ်ဆင်း၊ ဇာတ်သိမ်း

ဇာတ်ဆင်းပိုင်းသည် ဇာတ်ရှိန်လျော့သွားသည့် အပိုင်းဖြစ်သည်။ စာဖတ်သူသည် သိလိုသမျှတို့ကို ဇာတ်ထွတ်ပိုင်းတွင် အဖြေပေါ်လာသောအခါ စာဖတ်သူတို့စိတ်တွင် ဘဝင်ကျပြီးသွားလျှင် နှစ်သက်ခြင်းခံစားမှုကို ခံစားရပါသည်။ ဇာတ်သိမ်းပိုင်း (အဆုံးသတ်)တွင် စာရေးသူ ပေးလိုသော အသိပညာ(သို့) ခံစားမှုရသကို စာဖတ်သူထံ ပေးစွမ်းနိုင်သော ဝတ္ထုမျိုးသည် စာဖတ်သူပရိသတ်အတွက် အကျိုးရှိ သောကြောင့် ဝတ္ထုကောင်းဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။

ဇာတ်သိမ်းပိုင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဆရာဇော်ဂျီက “ဇာတ်လမ်းအဆုံးသတ်မှု ရှိရသည်” (၂၀၀၉၊ ၃၀)ဟုလည်းကောင်း၊ မမိုးမြေက“ဇာတ်ဆင်းပိုင်းသည် ဇာတ်ရှိန်လျော့သွားသည့်အပိုင်း ဇာတ်သိမ်းပိုင်းဖြစ်သည်။”(၂၀၁၇၊ စာ ၇၂)ဟုလည်းကောင်း ဖော်ပြထားသည်။

ဝတ္ထုတိုများတွင် သိလိုဇောအရှိန်ကို လျော့ကျစေသည့် ဇာတ်ဆင်းပိုင်းပါပြီးမှ ဇာတ်သိမ်း လေ့ရှိသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ထိုဇာတ်ဆင်းပိုင်းသည်ပင် ဇာတ်သိမ်းဖြစ်နေခြင်းလည်း ရှိတတ်ပါသည်။ စာဖတ်သူများအတွက် ဝတ္ထုပါဇာတ်ဆောင်တို့၏ အနိုင်အရှုံးအားပြိုင်မှုရလဒ်ကို ဖော်ပြပြီး ဇာတ်လမ်း အရှိန်တဖြည်းဖြည်း လျော့ကျကာ အဆုံးသတ်(ဇာတ်သိမ်း)ခြင်းလည်း ရှိပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ထိုဇာတ်သိမ်းမှာ စာဖတ်သူကို မချင့်မရဲဖြစ်စေရန် လှည့်ကွက်သုံး ရေးသားကာ ဇာတ်သိမ်းခြင်းမျိုးလည်း ရှိပါသည်။ ထိုသို့ဝတ္ထုဇာတ်လမ်းအစမှအဆုံးတိုင် စာဖတ်သူစိတ်ဝင်စားလာအောင် ဆွဲဆောင် ရေးသား ပြီး၊ သဘောကျ ကျေနပ်စေသော ဇာတ်သိမ်းပိုင်းမျိုးဖြစ်စေရန် စာရေးသူက မိမိအတတ်ပညာနှင့် စိတ်ကူးကို ပေါင်းစပ်ဖန်တီးကာ ရေးသားရပါသည်။

၃၊ ၂။ သုတေသနနည်းနာ

ဤစာတမ်းကို ပြုစုရာတွင် အလေ့လာခံကို သတ်မှတ်ရာ၌ ခြုံယူဆင်ခြင်နည်းကို အသုံးပြု လေ့လာထားသည်။ အောင်လင်းဝတ္ထုတိုများကို ဖတ်ရှုပြီး လှည့်ကွက်ပါသော ဝတ္ထုတို(၅)ပုဒ်ကို ရွေးချယ် ခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက် အချက်အလက်တို့ကို ထုတ်ယူစုဆောင်းသောနည်းကို အသုံးပြုခဲ့သည်။ အောင်လင်း၏ ဝတ္ထုတိုများမှ လှည့်ကွက်ဖြင့် ဖန်တီးထားသော ဝတ္ထုတိုကို ရွေးချယ်ခဲ့သည်။ သုတေသန ပြဿနာသည် “ဝတ္ထုတိုတွင် လှည့်ကွက်ထည့်သွင်းဖန်တီးခြင်းသည် ဇာတ်လမ်းတွင် အရေးပါပါသလား” ဟူသောအချက်ဖြစ်သည်။ သုတေသနပြဿနာနှင့် ပတ်သက်၍ ဇာတ်လမ်းဆင်ရာတွင် လှည့်ကွက် ထည့်သွင်းဖန်တီးမှုသည် အရေးပါပါသည်ဟူသော အရေးကြီးသော အယူအဆတစ်ရပ်ကို ဖော်ထုတ် ထားပါသည်။ ထိုအယူအဆတစ်ရပ်ကို အချက်အလက် အထောက်အထားတို့ဖြင့် ရှင်းလင်းဖော်ပြထား သောကြောင့် ရှင်းလင်းဖော်ပြမှု သုတေသနနည်းကို အသုံးပြုထားသည်။

၄။ လေ့လာတွေ့ရှိချက်

အောင်လင်းဝတ္ထုတိုများတွင် လှည့်ကွက်ပါသော ဝတ္ထုတိုများဖြစ်သည့် **ချစ်၍ရုံးခြင်း ရုံး၍ ချစ်ခြင်း၊ လှ၍ရသောဆု၊ မတို့ ဖြတ်လမ်းနည်း၊ လွတ်အောင်သာ ရှောင်စမ်းပါ၊ လှည့်ကွက် ကလေး တစ်ကွက်** ဝတ္ထုတို့၌ လှည့်ကွက်သုံး၍ ဇာတ်လမ်းဆင်ထားပုံများကို တင်ပြပါသည်။

ချစ်၍ရုံးခြင်းရုံး၍ချစ်ခြင်း

ဤဝတ္ထုတိုသည် တရားသူကြီး ကိုမှန်ရောင်က တရားခံကိုကြည်လွင်၏ အမှုကိစ္စကို စီရင် ဆုံးဖြတ်ရာတွင် စိတ်ထိခိုက်ခံစားခဲ့ရသူဖြစ်သည်။ တရားခံ၏အဖြစ်ကိုကြည့်ရင်း မိမိသာထိုအဖြစ် အပျက်မျိုးနှင့် ကြုံတွေ့ရလျှင် မည်သို့စီရင်ဆုံးဖြတ်မည့်အကြောင်းများကို ဇာတ်ဆောင်အတွေးဖြင့် တင်ပြထားသော ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်ဖြစ်ပါသည်။

ဇာတ်လမ်းအစတွင် တရားသူကြီး ကိုမှန်ရောင်သည် အမှုပေါင်းများစွာကို တရားမျှတ ဖြောင့်မတ်မှန်ကန်စွာ စီရင်နိုင်ခဲ့သော တရားသူကြီးဖြစ်ကြောင်း၊ လက်ရှိအမှုတစ်ခုတွင် မည်သို့စီရင်

ဆုံးဖြတ်ရမည်ကို မသိ၍ စိတ်ပင်ပန်းနေကြောင်း တွေးတောနေပုံဖြင့် ဇာတ်ပျိုးထားပါသည်။ ထို့နောက် ဇာတ်တက်ပိုင်းတွင် တရားသူကြီးကိုမှန်ရောင် ကိုင်တွယ်ရသည့်အမှုမှာ မယားခိုးမှုဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုကိုကြည်လွင်၊ တရားခံမောင်ညိုနှင့် ကိုကြည်လွင်ဇနီး ချစ်ချစ်တို့ ဖြစ်ကြောင်း ဇာတ်ဆောင် များနှင့် မိတ်ဆက်ပေးထားသည်။ ဆက်လက်ပြီး ဇာတ်ဆောင်တို့၏ အလုပ်အကိုင်၊ အမှုဖြစ်စဉ်၊ တရားခွင့်တွင် ကြားနာစစ်ဆေးပုံများကို တင်ပြထားသည်။

ဤတွင် စာရေးသူသည် စာဖတ်သူအား ဇာတ်ပျိုး၊ ဇာတ်နိဒါန်း၊ ဇာတ်တက်ပိုင်းတို့တွင် တရားလို မောင်ကြည်လွင်၊ တရားခံမောင်ညို၊ ချစ်ချစ်တို့သုံးဦး၏ အမှုသွားအမှုလာများ၊ အမေး အဖြေများ၊ အဖြစ်အပျက်များမှတစ်ဆင့် ဇာတ်လမ်းကို စိတ်ဝင်စားစေခဲ့သည်။ စာဖတ်သူသည် အဓိက ဇာတ်ဆောင် တရားသူကြီး ကိုမှန်ရောင်၏ အဖြစ်အပျက်များကို စိတ်ဝင်စားမှုမရှိခဲ့ပေ။ သို့သော် ဇာတ်ထွတ်သို့ ရောက်သောအခါ ဇာတ်ဆောင် တရားသူကြီးကိုမှန်ရောင်၏ အတွေးများမှတစ်ဆင့် ဇာတ်လမ်းကို ပို၍ စိတ်ဝင်စားစေခဲ့သည်။

ဝတ္ထုတွင် အမှုကို စီရင်ချက်ချပြီးချိန်၌ တရားခံမောင်ညိုကို ခွင့်လွှတ်ပေးခဲ့သော တရားလို မောင်ကြည်လွင်၏ အဖြစ်ကို

ကိုယ့်မိန်းမတစ်ယောက် သူများလက်ရောက်၍ တရားဖြစ်ရသောအခါမှာပင် ကိုယ့် ဘက်ကအနိုင်ယူနိုင်အောင် ကြိုးစားခြင်းမရှိခဲ့ချေ။ မိမိ၏တရားခံအပေါ်တွင် သက်ညှာ စွာ ထွက်ဆိုခဲ့သော မောင်ကြည်လွင်လို လူတစ်ယောက်ကို မတွေးတတ် အောင် ဖြစ်တော့သည်။ (အောင်လင်း၊ ၂၀၁၇၊ စာ ၈)

ဟု ဖြင့်လည်းကောင်း၊

မိမိသာ ထိုနေရာက နေရပါမူ ဤမျှယုတ်မာသော မိန်းမတစ်ယောက်ကို လင်ငယ်နှင့် တစ်ခါတည်း ပေးစားချင်သော်လည်း ပေးစားလိုက်မည်။ ဒေါသအလျောက် တဆုံး တစ်ချက် လက်လွှတ်စပယ်ပြုလိုက ပြုလိုက်မိမည်ဟု တွေးတောမိ၏။ ထိုမျှ သဘောထားကြီးသော ယောက်ျားတစ်ယောက်သည် နွားနှင့်ပင်မထူးခြားတော့ဟု ယူဆလိုက်မိသည်။ (အောင်လင်း၊ ၂၀၁၇၊ စာ ၈)

ဟုလည်းကောင်း ဇာတ်ဆောင် တရားသူကြီး ကိုမှန်ရောင်၏ အတွေးစကားဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။ ဇာတ်ထွတ်ပိုင်းတွင် ဖော်ပြထားသော ဇာတ်ဆောင်၏ အတွေးစကားများအရ စာဖတ်သူသည် ဇာတ်ဆောင် ကိုမှန်ရောင် တွေ့ကြုံရမည့် အဖြစ်အပျက်အပေါ် မျှော်မှန်းလိုစိတ် ဖြစ်ပေါ်စေပါသည်။ ဆက်လက်ပြီး ဇာတ်ဆောင် ကိုမှန်ရောင်သည် မည်သို့သော အဖြစ်အပျက်မျိုးနှင့် ကြုံတွေ့ရမည်နည်း။ မည်သို့ စီရင်ဆောင်ရွက်မည်နည်း ဟူသောအတွေးများ ဖြစ်ပေါ်စေပါသည်။

ဇာတ်ဆင်းပိုင်းတွင်မူ ကိုမှန်ရောင်သည် ကိုကြည်လွင်အမှုကို စီရင်ပြီးနောက် ရင်တန့်နဲ့ နှင့် အိမ်သို့ ပြန်လာသည်။ ကိုမှန်ရောင်သည် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသော အိမ်ထဲသို့လျှောက် ဝင်ရင်း အိမ်အတွင်း အိပ်ခန်းဘက်သို့ ရောက်သွားခဲ့ပုံ၊ အိပ်ခန်းဝသို့ရောက်ချိန်တွင် “အခန်းတွင်းမှ ခစ်ခနဲ ရယ်သံ”၊ “လူနှစ်ယောက် ထိတွေ့လှုပ်ရှားသံကို ဖျတ်ခနဲကြားလိုက်ရသည်”(အောင်လင်း၊ ၂၀၁၇၊ စာ

၈)ဟု စိတ်ဝင်စားဖွယ်တင်ပြထားသည်။ ထို့ပြင် ကိုမှန်ရောင်၏ အမူအရာကို “စိုးရိမ် ထိတ်လန့် စိတ်ဖြင့် ရင်တွင်းမှ လှုပ်ရှားသွားမိသည်။ ခြေလှမ်းကို ဆက်မလှမ်းနိုင်တော့ဘဲ အခန်းဝမှ ကိုယ်ကိုညွှတ်ကာ ခေါင်းပြု၍ ကြည့်လိုက်သည်”(အောင်လင်း၊ ၂၀၁၇၊ စာ ၈)ဟု အနုစိတ်သရုပ်ဖော်ထားသည်။ စာဖတ်သူ သည် ဇာတ်ဆောင်ကိုမှန်ရောင်နှင့်အတူ စိတ်လှုပ်ရှားစွာ လိုက်ပါရင်း ရင်တထိတ်ထိတ် ဖြစ်လာရသည်။ ထို့နောက်“ကိုမှန်ရောင်သည် ကိုယ့်မျက်လုံးကို ကိုယ်မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်သွားတော့သည်။ မျက်လုံးများ သည် ပြာဝေသွားကာ ခေါင်းထဲမှ မိုက်ခနဲ ဖြစ်သွားတော့သည်” (အောင်လင်း၊ ၂၀၁၇၊ စာ ၈)ဟု ဇာတ်ဆောင်၏ အမူအရာဖြင့် ခံစားမှုတို့ကို တင်ပြထား သည်။

ဇာတ်တက်ပိုင်းတွင် လှည့်ကွက်သုံးခုသော စာရေးသူသည် ဇာတ်လမ်းအဆုံးတွင်မူ ဇာတ်ဆောင် တရားသူကြီးကိုမှန်ရောင်အား မိမိစီရင်ခဲ့သည့် အမှုသွားအမှုလာအတိုင်း မိမိဇနီးသည် မိမိယုံကြည် ရသော အတွင်းလူနှင့် ဖောက်ပြန်နေသည့် အဖြစ်အပျက်မျိုးကို ကြုံတွေ့စေသည်။ သို့တိုင် ဇာတ်ဆောင် ကိုမှန်ရောင် ထိုတရားကို မည်သို့ စီရင်မည်ကို စာဖတ်သူ မသိသေးသည့်အတွက် ဝတ္ထုကို အဆုံးတိုင် စိတ်ဝင်စားစေပါသည်။ ဤတွင် စာဖတ်သူသည် ကိုမှန်ရောင် မည်သို့ဆောင်ရွက်မည်ကို စိတ်ဝင်စား လာစေသည်။ ဝတ္ထုတွင် “ကိုမှန်ရောင်သည် ရှေ့လည်းမတိုးနိုင်၊ နောက်လည်းမဆုတ်နိုင်ဖြင့် အရပ်ကြီး လို ငြိမ်သက်နေတော့သည်။”(အောင်လင်း၊ ၂၀၁၇၊ စာ ၉)ဟူ၍ ဇာတ်ဆောင်၏ ခံစားမှုကို အမူအရာဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။

ထိုအချိန်ထိတိုင် စာဖတ်သူသည် ဇာတ်ဆောင်ကိုမှန်ရောင် မည်သို့လုပ်ဆောင်မည်ကို မသိသေး ပေ။ စာရေးသူသည် ဝတ္ထုတွင် “ရင်တွင်းမှ ထိခိုက်နာကျင်ခြင်း ဝေဒနာကို တလှုပ်လှုပ်ခံစား နေရင်းမှ ထိုတရားကို မည်သို့ ဆုံးဖြတ်ရမည် မသိအောင် တစ်ခေါင်းလုံး ချာချာလည်၍ သွားလေတော့ သတည်း။”(အောင်လင်း၊ ၂၀၁၇၊ စာ ၉)ဟု ကိုမှန်ရောင်၏ အဖြစ်နှင့် ဇာတ်သိမ်းကို တင်ပြထားပါသည်။ ဇာတ်တက်ပိုင်းတွင် ကိုမှန်ရောင် ကြွေးကြော်ခဲ့သောစကားတို့နှင့် ဇာတ်လမ်းအဆုံးတွင် ဇာတ်ဆောင် ကိုမှန်ရောင် ဆုံးဖြတ်ရခက်နေပုံတို့ကို ဆက်စပ်တင်ပြလိုက်သည်။ ဇာတ်ဆောင် ပြောစကားအတိုင်း မဖြစ်ပုံကလေးသည် စာဖတ်သူကို မချင့်မရဲဖြစ်စေသည့် လှည့်ကွက်သုံး၍ ဖန်တီးမှုဖြစ်ပါသည်။ ဇာတ်လမ်းအဆုံးတွင် ဇာတ်ဆောင်၏ အမူအရာဖြင့် သရုပ်ဖော်ထားသည့် အတွက် ဇာတ်လမ်းမှာ ပိုမိုပြင်လာသည်။

ဝတ္ထုဆုံးသွားသည့်တိုင် စာဖတ်သူသည် လောကတွင် တွေ့ကြုံနေရသော ကိစ္စတို့သည် မိမိ ကိုယ်တိုင် ရင်ဆိုင်ရသည့်အခါ မလွယ်ကူကြောင်း အတွေးမျှင်တန်းကာ သဘောပေါက်စေပါသည်။ သူတစ်ပါး အရေးကိစ္စတို့အား ပြောဆိုကြရာတွင် လွယ်ကူသော်လည်း မိမိကိုယ်တိုင် ကြုံတွေ့သည့်အခါ ဖြေရှင်းရန် မလွယ်ကူကြောင်း ခံစားသိမြင်စေပါသည်။

ဇာတ်လမ်းတစ်လျှောက်တွင် တရားလို၊ တရားခံတို့၏ အဖြစ်အပျက်များကိုသာ ဖော်ပြ ထားပြီး တရားသူကြီး၏ အကြောင်းကို မြှုပ်ကွက်အဖြစ်ထားခဲ့ရာမှ ဇာတ်လမ်းအဆုံးတွင် ထို မြှုပ်ကွက်ကို ဖော်လိုက်သောအခါ စာဖတ်ပရိသတ်အတွက် အံ့အားသင့်စေသော လှည့်ကွက်ဖြစ်လာရပါသည်။ စာဖတ်သူသည် ဇာတ်လမ်းအဆုံးတွင် လောက၌အပြောလွယ်ပြီး အလုပ်ခက်သော သဘောများကို လည်း သိမြင်လာစေပါသည်။

လှ၍ ရသောဆု

ဤဝတ္ထုသည် မယ်ပြိုင်ပွဲတွင် ဆုရအောင်ကြိုးစားရင်း လမ်းလွဲခဲ့ရသည့် မိန်းကလေးတစ်ဦး၏ ဒုက္ခကို ရေးသားထားသော ဇာတ်လမ်းဖြစ်သည်။

ဇာတ်လမ်းအစတွင် ဇာတ်ဆောင်ကိုထွန်းအေးက ဇာတ်ဆောင်ခင်နွယ်စိမ်းအား မယ် ပြိုင်ပွဲတွင် ဆုရရန်အတွက် မိမိဘဝကိုမဖျက်ဆီးရန် ဆုံးမပြောဆိုနေပုံ၊ ခင်နွယ်စိမ်းက လက်မခံပုံတို့ကို ဇာတ်ဆောင်နှစ်ဦး အပြန်အလှန်အပြောစကားဖြင့် ရေးသားထားသည်။ ဇာတ်လမ်းအစမှာပင် ဇာတ်ဆောင်ခင်နွယ်စိမ်း မည်သို့ဆက်ဖြစ်မည်ကို စိတ်ဝင်စားအောင် တင်ပြခဲ့သည်။

ဇာတ်တက်ပိုင်းတွင် ခင်နွယ်စိမ်းသည် မိမိအား ထောက်ပံ့ပေးသော ချစ်သူ ကိုတင်မောင်သန်းနှင့် သွားလာပျော်ပါးအတူ နေရသည်ကို ကျေနပ်နေပုံ၊ ချစ်သူ ကိုတင်မောင်သန်းအား လက်ထပ်ကြရန် ပြောပုံ၊ ကိုတင်မောင်သန်းက ငြင်းဆန်နေပုံတို့ကို စိတ်လှုပ်ရှားဖွယ် ရေးသားထားသည်။

ဇာတ်ထွတ်ပိုင်းတွင် ခင်နွယ်စိမ်း၏ချစ်သူ ကိုတင်မောင်သန်းသည် အခြားတစ်ယောက်နှင့် လက်ထပ်သွားခဲ့သည်။ ထို့ပြင် ကိုတင်မောင်သန်းက ခင်နွယ်စိမ်းကိုလည်း အငယ်အနှောင်း နေရာထားကာ ပေါင်းဖက်ရန် ခင်နွယ်စိမ်းဖခင်ထံ ခွင့်တောင်းခဲ့သည်။ ခင်နွယ်စိမ်းဖခင်က သမီးဖြစ်သူ အရှက်အတွက် “ဦးဘာမှ မပြောတတ်တော့ဘူးကွယ်၊ ဦးသမီးဟာ မောင့်လက်ခုပ်ထဲက ရေဖြစ်နေပြီ။ မောင်ကောင်းသလိုသာ...” (အောင်လင်း၊ ၂၀၁၇၊ စာ ၃၄) ဟု အသည်းနာစွာ ခွင့်ပြုပေးခဲ့ ရသည်။ ထို့ပြင် “ဖေဖေက စိမ်းကို ရှင့်လက်မှာ အပ်လိုက်ပြီ မဟုတ်လား” (အောင်လင်း၊ ၂၀၁၇၊ စာ ၃၄) ဟူသော ခင်နွယ်စိမ်း၏ပြောစကား၊ ကိုတင်မောင်သန်း၏ “အို တာဝန်တွေလား စိမ်းကို အိမ် ဆောက်ပေးမယ်၊ ပြီးတော့ တစ်လကို နှစ်ရာထောက်မယ်၊ ပြီးတော့ စိမ်းလိုချင်တာ ဝယ်ပေးမယ်၊ ပြီးတော့ စိမ်း...” (အောင်လင်း၊ ၂၀၁၇၊ စာ ၃၅) ဟူသော ပြောစကားများအရ ဖခင်ဖြစ်သူက လက်ခံ ခွင့်ပြုပေးသည့် အတွက် ကိုတင်မောင်သန်းနှင့် လက်ထပ်ရန် ခင်နွယ်စိမ်း လက်ခံမည်ဟု စာဖတ်သူထင်ထားသည်။ သို့သော် ခင်နွယ်စိမ်းသည် ကိုတင်မောင်သန်း၏ စကားများကို ဆုံးအောင်ပင် နားမထောင်ဘဲ ပါးကို တဖြန်းဖြန်း ရိုက်လိုက်လေသည်။ ထို့ပြင်

ဟင်... ဒါလား၊ စိမ်းကို ဒီလိုမိန်းမစား အောက်မေ့နေလား၊ ဇွတ်နစ်မယ့် မိန်းမစား မှတ်နေလား၊ ဖျက်ဆီးတဲ့သူနဲ့ အဖျက်ဆီးခံရတဲ့သူ ဘယ်သူက ရှက်ရမှာလဲဟင်၊ ဒါ ရှက်စရာမဟုတ်ဘူး၊ ရှင့်ကလေးကို သတင်းစာ ကွန်ဖရင့်ဖိတ်ပြီး တိုင်းသိပြည်သိ မွေးမယ်။ နားလည်လား၊ တစ်သက်လုံး ဒီလိုဘဝမျိုးနဲ့ အရှုံးမပေးဘူး မှတ်၊ ခု...ရှင် ဆင်းသွားပါ ရှင်ဆင်း (အောင်လင်း၊ ၂၀၁၇၊ စာ ၃၅)

ဟု ဇာတ်ဆောင်ခင်နွယ်စိမ်း၏ ခံယူချက်နှင့် သဘောထားကို ဇာတ်ဆောင်ကိုယ်တိုင် ပြောစကားဖြင့် စာဖတ်သူအား အသိပေးဖော်ပြလိုက်သည်။ ဇာတ်လမ်းတစ်လျှောက်တွင် စာဖတ်သူသည် ခေတ်ရေစီးကြောင်းနောက်ကို လိုက်သူ၊ မယ်ပြိုင်ပွဲအတွက် မိမိဘဝကိုချစ်သူအား ပုံအပ်ထားသူ ခင်နွယ်စိမ်းအား ဘဝကိုလက်လျှော့အရှုံးပေးမည့်သူ၊ အောင်မြင်မှုအတွက် စတေးခံမည့်သူဟု ထင်ထားသည်။ သို့သော် ဇာတ်လမ်းအဆုံးတွင် လှည့်ကွက်သုံးကာ “တစ်သက်လုံး ဒီလိုဘဝမျိုးနဲ့ အရှုံးမပေးဘူး”

(အောင်လင်း၊ ၂၀၁၇၊ စာ ၃၅) ဟု ခံယူချက်နှင့် သဘောထားတို့ ပြောင်းလဲသွားခဲ့ပုံကို ဇာတ်ဆောင် ခင်နွယ်စိမ်း၏ ပြောစကားဖြင့် တင်ပြနိုင်ခဲ့သည်။ ဇာတ်ဆောင်သည် ဘဝကို အနစ်မွန်းမခံဘဲ ခံယူချက် ပြတ်သားပုံကို စာရေးသူက ဇာတ်လမ်းအဆုံးတွင် ဇာတ်ဆောင် ပြောစကားဖြင့် ဖော်ပြခဲ့သည်။ ဇာတ်လမ်းအဆုံးတွင် စာရေးသူသည် စာဖတ်သူအား ဘဝအသိအမြင်တစ်ခုကို နက်ရှိုင်းစွာခံစားတတ် စေရန် ပေးစွမ်းနိုင်သည်မှာ စာရေးသူ၏ ပိုင်နိုင်သောလှည့်ကွက် ထည့်သွင်းဖန်တီးနိုင်မှုပင် ဖြစ်ပါသည်။

မတို့ ဖြတ်လမ်းနည်း

ဤဝတ္ထုသည် အနုပညာအလုပ်တွင် အောင်မြင်ချင်သူ အမျိုးသမီးတစ်ဦး၏ ခံယူချက်နှင့် သဘောထားတို့ကို ပုံဖော်ရေးသားထားသော ဇာတ်လမ်းဖြစ်သည်။

ဇာတ်လမ်းအစတွင် ဦးဘတင်သည် ဇနီး နုနှင့် စတင်ချစ်ကြိုက်မိခဲ့ပုံများ၊ ချစ်ကြိုက်ခဲ့သည့် အကြောင်းများကို ကိုသာဆန်းအား ပြောပြနေပုံနှင့် စတင်ထားသည်။

ဇာတ်တက်ပိုင်းတွင် စာရေးသူသည် မိန်းမတို့၏ အကျင့်စရိုက်များနှင့် ခံယူချက်များကို ဇာတ်ဆောင် ဦးဘတင်ကိုယ်တိုင် ပြောပြနေဟန်နှင့် ဇာတ်ရိုက်ကို မြှင့်တင်ထားသည်။ ဦးဘတင်၏ ဇနီးနုသည် တစ်ချိန်က ကိုခင်ဆွေနှင့် ပတ်သက်ခဲ့ဖူးသူဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ပတ်သက်ခဲ့ဖူးပုံများ ကို မိမိအား အလုံးစုံဖွင့်ပြောပြခဲ့ပုံကို ဝတ္ထုတွင်

ကျွန်တော်ဟာ နုကို ရေဒီယိုက အသံကြားပြီး စွဲခဲ့တာ၊ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် ချစ်ကြတာလည်း စာချင်းကနေ ဆက်သွယ်ပြီးချစ်ကြတာ၊ နုကို ကျွန်တော် လက်ထပ် ဖို့ ပြောတော့ နုက သူ့ရဲ့အပြစ်တစ်ခုကို ဝန်ခံပြီး ခွင့်လွှတ်နိုင်မှ လက်ထပ်ပါလို့ ပြော တယ်၊ ဒီအပြစ်က သူ့နဲ့ကိုခင်ဆွေနဲ့ ဖြစ်ခဲ့ကြတဲ့အပြစ်ပဲ (အောင်လင်း၊ ၂၀၁၇၊ စာ ၆၆)

ဟု ဦးဘတင်၏ ပြောစကားဖြင့် ရေးသားထားသည်။ နုအား ခွင့်လွှတ်လက်ခံခဲ့ပြီး လက်ထပ်ခဲ့ကြ သည်။ ထိုသို့ ဦးဘတင်သည် နု၏အပြစ်ကို ခွင့်လွှတ်ခြင်းမှာ နုသည် မိမိနှင့်လက်ထပ်ပြီး နောက်ပိုင်း ကိုခင်ဆွေနှင့် ကင်းကင်းရှင်းရှင်း နေခဲ့သည့်အတွက်ကြောင့် ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် နုသည် ကိုခင်ဆွေက မိမိအား ရဲသဲ့သဲ့လုပ်သည်ကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောပြခဲ့သူဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဦးဘတင်က ဇနီးနုသည် မိမိဖြစ်ချင်သည်ကို မဖြစ်ဖြစ်အောင် လုပ်ရဲသူဖြစ်ကြောင်း ကို“နုကို ကျွန်တော် ခွင့်လွှတ်တာပေါ့၊ နုဟာ ကိုယ်ဖြစ်ချင်တာ မဖြစ်ဖြစ်အောင် လုပ်ရဲတဲ့ မိန်းမပဲ၊ ကျွန်တော်သူ့ ကို ခွင့်လည်းလွှတ်တယ်၊ ချီးလည်းချီးကျူးတယ်”(အောင်လင်း၊ ၂၀၁၇၊ စာ ၆၇)ဟု ဦးဘတင်၏ ပြောစကားဖြင့် နု၏ စရိုက်ကိုဖော်ပြထားသည်။ တစ်ပြိုင်တည်း ဦးဘတင်သည် နုအား ခွင့်လွှတ် ချီးကျူးခဲ့သည်ကို စာဖတ်သူများ နားလည်လက်ခံလာစေပါသည်။

သို့သော် ဇာတ်ထွတ်ပိုင်းတွင် ဦးဘတင်၏ အဖြစ်အပျက်တို့ကို နားထောင်နေသူ ကိုသာဆန်းက ဇာတ်ဆောင်နု၏ ခံယူချက်ကို ဖော်ပြရာတွင်“တကယ်လို့ နုဟာ အခုလည်း သူ့ ကျော်စောမှုအတွက် ဒီနည်းနဲ့ပြန်ယူရင်ရော ခင်ဗျားခွင့်လွှတ်မလား”(အောင်လင်း၊ ၂၀၁၇၊ စာ ၆၇)ဟု စိတ်ကူးဖြင့်တင်ပြကာ စာဖတ်သူအား နု၏ လက်ရှိအခြေအနေကို သဲလွန်စပေးကာ ဇာတ်လမ်း အပေါ် စိတ်ဝင်စားအောင် ဆွဲဆောင်ခဲ့သည်။ ဦးဘတင် ထင်ထားသကဲ့သို့ နုသည် ဇာတ်လမ်း အဆုံးတိုင် တည်ငြိမ်သူဖြစ်မဖြစ်ကို

ကိုသာဆန်း၏ အတွေးကြောင့် စာဖတ်သူသည် သိချင်စိတ် အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်စေခဲ့ပါသည်။ ဤနေရာတွင် စာဖတ်သူသည် နအား ဦးဘတင်၏ ပြောစကားတိုင်း ရှိနေမည်လား၊ ကိုသာဆန်း၏ အတွေးအတိုင်းရှိနေမည်လားဟု စိတ်ထဲတွင် သံသယဖြစ်ရင်းဇာတ်လမ်းအပေါ် စိတ်ဝင်စားလာရပါသည်။

ဇာတ်ဆင်းပိုင်းတွင် ဦးဘတင်သည် ဇနီးနအား ကိုခင်ဆွေအဖွဲ့ထဲတွင် သီချင်းမဆို စေချင်ဘဲ ကိုသာဆန်းအဖွဲ့တွင် လာရောက်အပ်နှံပုံနှင့် ချိတ်ဆက်ထားသည်။ သို့သော် ကိုသာဆန်းသည် ဦးဘတင် ဇနီးနကိုမိမိထံတွင်လည်း သီချင်းမဆိုစေချင်ပေ။ အဘယ့်ကြောင့် မဆိုစေချင်သည့် အကြောင်းကို မြှုပ်ထားသည်။ ထိုမြှုပ်ကွက်ကို ဇာတ်သိမ်းရောက်မှ ဖော်ပြလိုက်ခြင်းသည် စာရေးသူ၏ ပိုင်နိုင်သော လှည့်ကွက်ဖြစ်သည်။

ဇာတ်ဆင်းပိုင်း၌ ကိုသာဆန်းသည် ဇာတ်ဆောင်နအား မိမိအဖွဲ့၌ သီချင်းမဆိုစေချင်သည့် အကြောင်းကို ဝတ္ထုတွင် “န နာမည်မြုပ် နေပြီ ကိုသာဆန်း၊ နသီချင်းပြန်ဆိုရအောင် ကိုဘတင်ကို ပြောပေးပါရင်၊ န အမြဲတမ်း နာမည်ကြီးနေချင်တယ်၊ နာမည်ကြီးဖို့အတွက်ဆိုရင် ဘာပဲလုပ်ရ လုပ်ရ နလုပ်မှာပဲ” (အောင်လင်း၊ ၂၀၁၇၊ စာ ၆၉) ဟု တစ်ချိန်က ဇာတ်ဆောင်န ပြောခဲ့သည့် စကားတို့ ဖြင့် ဖော်ပြထားသည်။ ဇာတ်ဆောင်၏ ခံယူချက်နှင့်သဘောထားကို လှည့်ကွက်သုံးပြီး ဇာတ်သိမ်း ရောက်မှဖော်ပြကာ စာဖတ်သူအား သိခွင့်ပေးလိုက်သည်။ ထို့ကြောင့် ဇာတ်လမ်းအဆုံးတွင် စာဖတ်သူ သည် “ကျွန်တော့် မိတ်ဆွေကြီး ဦးဘတင်၏ ဇနီး နတစ်ယောက် ဘယ်သောအခါမှ အဆိုတော်ဘဝဖြင့် နာမည်မကြီးရန် ကျွန်တော် ဆုတောင်းနေရတော့မည်သာတည်း” (အောင်လင်း၊ ၂၀၁၇၊ စာ ၆၉)ဟု ဇာတ်ဆောင်ကိုသာဆန်း၏ အတွေးကို ဇာတ်သိမ်းတွင် သိခွင့်ပေးလိုက်ပြီး နအား သီချင်းမဆိုစေချင် သည့် အကြောင်းကို စာဖတ်သူသည် ကျေနပ်စွာ ခံစားသိမြင်လိုက်ရပါသည်။

လွတ်အောင်သာရှောင်စမ်းပါ

ဤဝတ္ထုတွင် လှည့်စားတတ်သော ယောက်ျားတို့၏ ရန်မှလွတ်အောင်ရှောင်ရန် အသိပညာ ပေးထားသော ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်ဖြစ်သည်။

ဇာတ်လမ်းအစတွင် သီသီခိုင်တို့အဆောင်သို့ ဗစ်တာလှအောင်ရောက်လာပြီး စကားဝိုင်းဖွဲ့ ပြောနေပုံဖြင့် အစပျိုးထားသည်။ ဗစ်တာလှအောင်သည် အေမီသွယ်ထံ လာနေကျ ဖြစ်သည်။ သို့သော် ယခု သီသီခိုင်အား စာအုပ်ဝယ်လိုက်ပို့မည်ဟုဆိုကာ အပြင်သို့ ခေါ်သွားသည်။ ထိုသို့ ခေါ်သွားသည်ကို အေမီသွယ်က မကျေနပ်ပေ။

ဇာတ်တက်ပိုင်းတွင် သီသီခိုင်အား ဗစ်တာလှအောင် က ချစ်ရေးဆိုကာ အဖြေတောင်းခဲ့သည်။ သီသီခိုင်သည် တက္ကသိုလ်ကျောင်းသူပီပီ လိမ္မာပါးနပ်စွာပြောဆိုပြီး မျက်နှာများသော ဗစ်တာလှအောင် လက်မှ လွတ်အောင်ရှောင်နိုင်ခဲ့သည်။

သို့သော် ဗစ်တာလှအောင်နှင့် ပတ်သက်နေသူ အေမီသွယ်က သီသီခိုင်အပေါ် အထင်လွဲခဲ့သည်။ သီသီခိုင်အဆောင်သို့ ပြန်လာချိန်တွင် အေမီသွယ်နှင့် စကားအချေအတင် များခဲ့ကြသည်။ ဇာတ်ဆောင်

နှစ်ဦး၏ အပြန်အလှန်ပြောစကားများဖြင့် စာဖတ်သူအား ဇာတ်လမ်းအပေါ် စိတ်ဝင်စားစေခဲ့သည်။ ရှေ့ဆက်၍ မည်သို့ဖြစ်လာမည်ကို သိလိုစိတ် ဖြစ်စေခဲ့ပါသည်။

ဝတ္ထုတွင် သီသီခိုင်က“ရှင်းရှင်းပြောစမ်း အေမီ၊ မင်းငါ့ကို ဗစ်တာလှအောင်နဲ့ တွဲသွားလို့ မကျေနပ်နေတာ မဟုတ်လား၊ ငါနဲ့ဗစ်တာလှအောင် ဖြစ်သွားမှာ စိုးရိမ်နေတယ် မဟုတ်လား” (အောင်လင်း၊ ၂၀၁၇၊ စာ ၇၅) ဟုလည်းကောင်း၊ “မင်းရဲ့ဗစ်တာကို ဒီတစ်သက်မှာ စိတ်ကူးထဲတောင် မထည့်ဘူးဆိုတာ နားလည်ထားစမ်းပါ”(အောင်လင်း၊ ၂၀၁၇၊ စာ ၇၅) ဟုလည်းကောင်း၊ “ကိုယ့်လို သာမန်မိန်းကလေးတစ်ယောက်က ဘာလို့ မမက်မောဘူးဆိုတာ မင်းသိချင်သေးလား” (အောင်လင်း၊ ၂၀၁၇၊ စာ ၇၅)ဟုလည်းကောင်း၊ အေမီသွယ်က“ဘာမှသိစရာ မလိုဘူး၊ စပျစ်သီး ဆိုတာ မစားရ ချဉ်တာပေါ့”(အောင်လင်း၊ ၂၀၁၇၊ စာ ၇၅) ဟုလည်းကောင်း ဇာတ်ဆောင်နှစ်ဦး၏ အပြန်အလှန် ပြောစကားများသည် ရှေ့ဆက်မည့် အခြေအနေကို သိချင်စိတ် ထက်သန်စေပါသည်။

ဇာတ်ထွတ်ပိုင်းတွင် အေမီသွယ်သည် ဗစ်တာလှအောင်နှင့် ယူမည့်ကိစ္စကို တက္ကသိုလ် အသိုင်းအဝိုင်းတွင် ကြေညာထားခဲ့သည်။ သို့သော် ဗစ်တာလှအောင်သည် မျက်နှာကြီး လူကုံထံ သူဌေး သမီးတစ်ဦးနှင့် လက်ထပ်သွားခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင် သီသီခိုင်သည် အေမီသွယ် သတင်းများကြား၍ စိတ်မကောင်းဖြစ်နေမိသည်။ အဆောင်သို့ပြန်ရောက်ချိန်တွင် အေမီသွယ်က မိမိမှားကြောင်း တောင်းပန် သောစာကို မြမြအေးမှတစ်ဆင့် သီသီခိုင်ဖတ်ရသည်။ ဤနေရာတွင် စာဖတ်သူသည် ဇာတ်တက်ပိုင်း တွင် ဖြစ်ခဲ့သော သီသီခိုင်နှင့် အေမီသွယ်တို့၏ ပြဿနာများ ဇာတ်ထွတ်တွင် ပြေလည်သွားပြီဟု ထင်ထားသည်။ သို့သော်စာရေးသူသည် လှည့်ကွက်သုံးကာ ဗစ်တာလှအောင်၏ လှည့်စားမှုကို ခံလိုက်ရသော ဇာတ်ဆောင်ကို ဇာတ်ဆင်းခါနီးမှ ဖော်ပြလိုက်သည်။ စာရေးသူက ဇာတ်ဆင်းခါနီးတွင် သီသီခိုင်နှင့် တစ်ခန်းတည်းနေသူ မြမြအေး၏ ပြောစကားဖြင့် “သီသီရယ် မင်းကို ငါချီးကျူးလို့ မဆုံးပါ ဘူး၊ ဗစ်တာကို မင်းလွတ်အောင် ရှောင်နိုင်ခဲ့တာဟာ မင်းမှန်တယ်” (အောင်လင်း၊ ၂၀၁၇၊ စာ ၇၇) ဟု ရေးသားထားသည်။ သီသီခိုင်က ဗစ်တာလှအောင်၏လက်မှ လွတ်အောင်ရှောင်နိုင်ခဲ့ပုံကို ပြောပြနေစဉ် မြမြအေးသည် ရုတ်တရက်ငိုလေသည်။ ထိုအချိန်တွင် စာဖတ်သူသည် သီသီခိုင်နှင့်အတူ မြမြအေးအပေါ် အံ့သြပြီး မချင့်မရဲစိတ်များ ဖြစ်လာရသည်။

ဇာတ်လမ်းတွင် သီသီခိုင်သည် ဗစ်တာလှအောင်၏ လှည့်စားမှုမှ လွတ်အောင်ရှောင်နိုင်ခဲ့ သော်လည်း အေမီသွယ်ကဲ့သို့ မြမြအေးလည်း ဗစ်တာလှအောင်၏ လှည့်စားမှုခံလိုက်ရပုံကို

သီပြောတာ မှန်လွန်းလို့ပါ သီရယ်၊ မြ လေ မြ၊ အေမီလိုပါပဲ အေမီနဲ့ မြ ကွဲတာ တစ်ခု ပဲရှိတယ်။ သူ့အဖြစ်က လူသိတယ်။ မြအဖြစ်က လူမသိဘူး။ တကယ်တော့ မြလည်း အေမီလို ဗစ်တာရဲ့ အလှည့်စားခံလိုက်ရတာပဲ သီရဲ့။ (အောင်လင်း၊ ၂၀၁၇၊ စာ ၇၈)

ဟု ဇာတ်ဆောင်မြမြအေး၏ ပြောစကားဖြင့် လှည့်စားခံလိုက်ရပုံကို သိခွင့်ရ လိုက်သည်။ ဇာတ်သိမ်းတွင်

သီသီခိုင်သည် မီးလောင်ကျွမ်း၍ သွားသော အိမ်ထဲမှ အဖိုးတန်ပစ္စည်းတစ်ခု ပါသွား ကြောင်း နောက်မှသိရသကဲ့သို့ ကြီးစွာသော ဆုံးရှုံးမှုတစ်ခုအတွက် ယူကျုံးမရ ဖြစ်ရုံမှတစ်ပါး ဘာမျှပင် မတတ်နိုင်တော့ပါတကား (အောင်လင်း၊ ၂၀၁၇၊ စာ ၇၇)

ဟုလှည့်ကွက်ကို ပြောပြလိုက်သည့်အခါ ဇာတ်ဆောင်သီသီခိုင်းနှင့်အတူ မြမြအေးအတွက် စာဖတ်သူ သည် ကြေကွဲစွာခံစားလိုက်ရပါသည်။ ဇာတ်လမ်းတစ်လျှောက်လုံးတွင် ဇာတ်ဆောင် မြမြအေး အကြောင်းကို ဖော်ပြခြင်းမရှိခဲ့ဘဲ ဇာတ်သိမ်းပိုင်း ရောက်သောအခါမှ ဖော်ပြလိုက်ခြင်းသည် စိတ်ဝင်စား ဖွယ် လှည့်ကွက်ထည့်သွင်းကာ ဇာတ်လမ်းဆင်ထားနိုင်သော စာရေးသူ၏ ကျွမ်းကျင်မှုပင်ဖြစ်သည်။

လှည့်ကွက်ကလေးတစ်ကွက်

ဤဝတ္ထုတိုသည် ဇနီးအပေါ် အထင်သေးအနိုင်ယူတတ်သော အိမ်ထောင်ဖက်ခင်ပွန်းအား ပညာ ပြန်ပေးသော ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်ဖြစ်သည်။

ဇာတ်ပျိုးပိုင်းတွင် ဦးဘသော်သည် မိမိအပေါ်လိမ္မာသိတတ်သော ဇနီးမခင်မူအပေါ်သစ္စာဖောက် ကာ မေသင်းကြိုင်ကို အပျော်ထားတွဲခဲ့သည်။ ဦးဘသော်သည် ဇနီးဖြစ်သူ၏ ရိုးသားမှုကို ခေတ်မီသူဟု စွပ်စွဲကာအခိုင်းအစေမျှသာ သဘောထားခဲ့သည်။ ဇာတ်လမ်းအစမှာပင် စိတ်သဘောထားမတူသော အိမ်ထောင်ဖက်ဇာတ်ဆောင်နှစ်ဦးနှင့် စိတ်ဝင်စားစေခဲ့သည်။

ဇာတ်တက်ပိုင်းတွင် ဦးဘသော်ပြောစကားကြောင့် မခင်မူသည် ခေတ်မီသူတစ်ယောက် ဖြစ်အောင် ပြောင်းလဲခဲ့သည်။ ဦးဘသော်သည် မခင်မူအား တားသော်လည်း မရတော့ပေ။ မခင်မူသည် ကိုတင်မောင်နှင့် တွဲသွားတွဲလာလုပ်ရင်း အချိန်ကုန်မှ အိမ်ပြန်လာတတ်သည်။ မခင်မူအိမ် အပြန်ကို ဦးဘသော် ထိုင်စောင့်ခဲ့ရသည်။ မခင်မူပြန်မလာ၍ လိုက်ခေါ်ခိုင်းသော်လည်း ပြန်လိုက်မလာပေ။ ဤအပိုင်းတွင် စာရေးသူသည် ဇာတ်ဆောင်နှစ်ဦး အပြန်အလှန်ပြောစကားဖြင့် ဇာတ်ရှိန်ကို မြှင့်တင် ထားသည်။

ဝတ္ထုတွင် ဦးဘသော်က **“မိန်းမတစ်ယောက်အနေနှင့် အိမ်မှန်းယာမှန်း မသိအောင် လျှောက် သွားနေတာတော့ မကောင်းဘူးထင်တယ်”**(အောင်လင်း၊ ၂၀၁၇၊ စာ ၁၁၈) ဟုလည်းကောင်း၊ မခင်မူ က**“ခေါင်ကမှ မိုးမလုံပဲဟာ ဒီလိုပဲနေမှာပေါ့”**(အောင်လင်း၊ ၂၀၁၇၊ စာ ၁၁၈) ဟုလည်းကောင်း၊ တစ်ဖန် ဦးဘသော်က**“မိန်းမဟာ မိန်းမပဲ မူမူယောက်ျားနဲ့ တုလို့တော့မဖြစ်ဘူး။ ဒီလိုရွံ့နေလို့ ကိုယ်တို့ အိမ်ထောင်ရေးဟာ အဆင်ပြေမှာ မဟုတ်ဘူး မူမူ အဆင်ပြေအောင် တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် ညှိယူရလိမ့်မယ်”**(အောင်လင်း၊ ၂၀၁၇၊ စာ ၁၁၈)ဟုလည်းကောင်း ဦးဘသော်တို့၏ အိမ်ထောင်ရေး အခြေအနေ ရှေ့ဆက်မည်သို့ ဖြစ်မည်ကို သိချင်စိတ် အထွတ်အထိပ်သို့ရောက်စေခဲ့သည်။

ဇာတ်ထွက်ပိုင်းတွင် ဦးဘသော်သည် ဇနီးမခင်မူအား ပြောမရသည့်အဆုံး အခါတိုင်းကဲ့သို့ပင် မေသင်းကြိုင်ထံသွားလေသည်။ သို့ရာတွင် မေသင်းကြိုင်၏စကားကြောင့် ဇနီးမခင်မူသည် ကိုတင်မောင် နှင့် လွန်ကျူးမိမည်ကို စိုးရိမ်ထိတ်လန့်စွာ တွေးမိသဖြင့် ဦးဘသော်အိမ်သို့ အပြေးပြန်လာခဲ့သည်။ အိမ်သို့ရောက်ချိန်တွင် ကိုတင်မောင်သန်း၏ ကားသည်အိမ်ရှေ့၌ရပ်ထားပုံ၊ ဧည့်ခန်းတွင် လူတစ်ယောက် မျှမရှိပုံ၊ တစ်အိမ်လုံးတိတ်ဆိတ်နေပုံတို့သည် ဦးဘသော်နှင့်အတူ စာဖတ်သူကို စိုးရိမ်စိတ် အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်စေခဲ့သည်။ မူမူကကိုတင်မောင်အား ညနေကျလာခေါ်ရန် မှာလိုက်သည်။ မခင်မူစကားကို ကြားလျှင် ဦးဘသော်သည် တစ်သက်နှင့် တစ်ကိုယ် မခံစားရဘူးသော ခံစားခြင်းမျိုးကို

ခံစားနေရသည်။ ဤအပိုင်းတွင် စာဖတ်သူသည် ဇနီးအပေါ်သစ္စာမဲ့သော ဦးဘသော်အား ဝဋ်လည်သည် ယူဆပြီး ကျေနပ်နေမိသည်။

ဇာတ်ဆင်းပိုင်းတွင် ဇနီးမခင်မှုသည် အရပ်ကြိုးပြတ်ဖြစ်နေသော ဦးဘသော်အား ကြည့်ပြီး “ကနေညနေ ကိုကိုဘယ်သွားအုံးမလဲ”၊ “နက်ဖြန်ရော ကိုကို ဘယ်သွားအုံးမလဲ” (အောင်လင်း၊ ၂၀၁၇၊ စာ ၁၂၁) ဟုမေးကာ ဦးဘသော်ထံမှ ဘယ်မှမသွားတော့ကြောင်း ဖော်ပြထားသဖြင့် ဦးဘသော်တို့၏ အိမ်ထောင်ရေးပြန်လည် အဆင်ပြေကြောင်း သိလိုက်ရသည်။

ဇာတ်သိမ်း၌ မခင်မှုသည် ဦးဘသော်ထံမှ ဘယ်မှမသွားတော့ကြောင်း ကတိစကားရလျှင် လိုရာနံပါတ်တစ်ခုသို့ ဖုန်းကောက်ဆက်လေသည်။ ဝတ္ထုတွင်

ကနေညနေ လာခေါ်စရာမလိုတော့ဘူး ကိုတင်မောင်၊ နောက်လည်း လာခေါ်စရာ မလိုသေးဘူး၊ ဒီးအကြောင်းတွေ ရှင်းပြရဦးမယ်၊ ဆယ်ရက်နီးပါး ဝဋ်ခံပြီး ကျွန်မကို ခုလိုကူညီတဲ့အတွက် ဝမ်းသာပါတယ် ကိုတင်မောင်၊ ကိုကိုလေ ကနေညဘယ်မှ မသွားတော့ဘူးတဲ့၊ နောက်လည်း ဘယ်မှသွားတော့မှာ မဟုတ်ပါဘူး ကိုတင်မောင်၊ ကိုတင်မောင်ရဲ့ ကျေးဇူးကြောင့် သူ အခု ခေတ်မီသွားပါပြီ ကျေးဇူးပါပဲ ကိုတင်မောင် (အောင်လင်း၊ ၂၀၁၇၊ စာ ၁၂၁)

ဟုပြောကာ ဇာတ်လမ်းကို အဆုံးသတ်ထားပါသည်။ စာဖတ်သူသည် ဦးဘသော်၏ဇနီး မခင်မှု သည် ခင်ပွန်းအား အရှုံးတိုက်ကာ ကိုတင်မောင်နှင့်တွဲသည်ဟု ထင်ထားသည်။ ခြေရှုပ်သော ဦးဘသော်အား အကောင်းဆုံးလက်စားချေခြင်းဟု ဇာတ်လမ်းတစ်လျှောက် ထင်လာအောင် မခင်မှု၏လုပ်ရပ်ကို မြှုပ်ထားခဲ့သည်။ ဇာတ်လမ်းအဆုံးရောက်မှ မူမူသည် ဦးဘသော်ကို ပညာပေးရန်ကိုတင်မောင်နှင့် ကြိုတင်ကြံစည်ထားကြောင်း အသိပေးဖော်ပြလိုက်ခြင်းသည် ဇာတ်လမ်းကို အားကောင်းစေသော လှည့်ကွက်ထည့်သွင်းမှုပင်ဖြစ်ပါသည်။ မျက်နှာများသော ယောက်ျားတို့အား ဆင်ခြင်သိရှိစေရန် အကောင်းဆုံး ဇာတ်လမ်းဆင်ထားနိုင်သည်ကို တွေ့ရပါသည်။

သုံးသပ်ချက်

ဤစာတမ်းတွင် အောင်လင်း၏ ဝတ္ထုတိုများမှ လှည့်ကွက်ပါသော ဝတ္ထုတိုများကို လေ့လာ တင်ပြခဲ့ပါသည်။ ဝတ္ထုကောင်းတို့ မည်သည် အစ၊ အလယ်၊ အဆုံးညီညွတ်ရမည်။ ဝတ္ထု အဆုံးသတ်သည် ဝတ္ထုအစ၏ သဘာဝကျသော အကျိုးဆက်ဖြစ်ရမည်။ ဝတ္ထုပါဖြစ်ရပ်များသည် အသင့်ယုတ္တိရှိရမည်။ နှစ်သက်ခြင်းဖြစ်စေရမည် ဟူသော သတ်မှတ်ချက်များရှိပါသည်။ ထို့ကြောင့် လူတို့၏ အကြောင်းအရာ များကို စိတ်ဝင်စားဖွယ်တင်ပြထားသော ဝတ္ထုစာပေတွင် ထိုသတ်မှတ်ချက် များအပြင် ဇာတ်လမ်းတွင် တွေ့ရသော လှည့်ကွက်၏ အရေးပါမှုကိုလည်း စိတ်ဝင်စားလာခဲ့ပါသည်။ စာရေးသူတို့သည် ဝတ္ထု ဇာတ်လမ်း ဖန်တီးရာတွင် စိတ်ကူးဉာဏ်ကို အစွမ်းကုန်ထုတ်၍ အသုံးပြုတင်ပြလေ့ရှိပါသည်။ လောက အတွေ့အကြုံတို့ကို စာဖတ်သူထံတင်ပြရာ၌ မျက်မြင်လောကရှိ အကြောင်းအရာတို့ထက် ထူးခြား ဆန်းကြယ်အောင်လည်း အားထုတ်ကြပါသည်။ ထိုသို့အားထုတ် တင်ပြရာတွင် ဒိဋ္ဌလောကထက် ရှုပ်ထွေးအောင် ဖန်တီးယူလေ့ရှိပါသည်။ ရှုပ်ထွေးဆန်းကြယ်အောင် ဖန်တီးရာ၌ မြှုပ်ကွက်၊ လှည့်ကွက် များ သုံးလေ့ရှိပါသည်။

အောင်လင်းသည် ဝတ္ထုများကို ဖန်တီးရာတွင် ဇာတ်ဆောင်နှင့် ဖြစ်ရပ်များကို ဆက်စပ် ဖန်တီးယူပြီး ဇာတ်တက်ပိုင်းကို စာဖတ်သူစိတ်ဝင်စားအောင် လှည့်ကွက်ထည့်သွင်း ရေးသား နိုင်သည်။ အောင်လင်း၏ လှည့်ကွက်ပါသော ဝတ္ထုများ၌ စာဖတ်သူသည် ဇာတ်ဆောင်၊ ဖြစ်ရပ်များနှင့်အတူ နစ်မြောလိုက်ပါရင်း ဝတ္ထုဇာတ်ထွတ်ပိုင်းတွင် သိရမည့်အဖြေကို မှန်းဆကြသည်။ စာဖတ်သူ မှန်းဆ သည့် အဖြေနှင့်မတူဘဲ ထူးထူးခြားခြား ဖြစ်နေသည်မှာ အောင်လင်း၏ လှည့်ကွက်ထည့်သွင်း ဖန်တီးမှု ပီပြင်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ အတွေ့အကြုံရှိသော စာဖတ်သူတို့သည် ထူးခြားသောလှည့်ကွက် တို့ဖြင့် ဖန်တီးမှုအပေါ် နှစ်သက်စွဲလမ်းကြရပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဝတ္ထုများတွင် လှည့်ကွက်ထည့်သွင်း ဖန်တီးမှုသည် ဇာတ်လမ်းကို အားကောင်းစေခြင်း၊ စိတ်ဝင်စားမှုဖြစ်စေခြင်း၊ မချင့်မရဲဖြစ်စေခြင်း စသည့်အကျိုးသက်ရောက်မှုများ ရရှိစေပါသည်။ လှည့်ကွက် ထည့်သွင်းဖန်တီးခြင်းသည် ဇာတ်လမ်းကို အားကောင်းစေရုံ သာမကစာဖတ်သူအား ဆင်ခြင်တုံတရားဖွံ့ဖြိုးမှုအတွက်ပါ အကျိုးပြုကြောင်း သိနိုင်ပါ သည်။

နိဂုံး

အောင်လင်း၏ ဝတ္ထုတိုများမှ လှည့်ကွက်ပါသော ဝတ္ထုတိုများကို လေ့လာတင်ပြခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါ သည်။ လေ့လာတင်ပြရာတွင် ဇာတ်လမ်းအင်္ဂါရပ်များကို အခြေခံ၍ လှည့်ကွက်ထည့်သွင်း ဖန်တီး ထားမှုကို ဖော်ထုတ်ထားပါသည်။ လှည့်ကွက်သည် ဝတ္ထုဇာတ်လမ်းတွင် လိုအပ်သော ဖန်တီးမှုနည်းနာ ဖြစ်ကြောင်း သိရှိခဲ့ရပါသည်။ လှည့်ကွက်ထည့်သွင်းဖန်တီးမှုသည် ဇာတ်လမ်းအပေါ် စာဖတ်သူတို့ အနေနှင့် ပို၍စိတ်ဝင်စားမှု ပို၍ဖြစ်ပေါ်လာစေပါသည်။

ကျမ်းကိုးစာရင်း

မြန်မာဘာသာ

ဇော်ဂျီ။ (၂၀၀၉)။ *ရှုမစာပေသဘော*။ ရန်ကုန်၊ ဓူဝံစာပေတိုက်။
 တာရာ၊ ဒဂုန်။ (၁၉၆၇)။ *စာပေသဘောတရား၊ စာပေဝေဖန်ရေး၊ စာပေလှုပ်ရှားမှု*။ ရန်ကုန်။
 တက်တိုး။ (၂၀၀၉)။ *ဝတ္ထုတို၏ အနှစ်သာရ ဝတ္ထုတိုရှုခင်း*။ ရန်ကုန်။
 ထင်၊ မောင်၊ မင်းကျော်၊ မင်းယုဝေနှင့်အများ။ (၂၀၁၅)။ *ဝတ္ထုတို စာတမ်းများ၊ ပထမတွဲ*။ ရန်ကုန်၊ စာပေဗိမာန်ပုံနှိပ်တိုက်။
 မိုးမြေ၊ မ။ (၂၀၁၇)။ *ဝတ္ထုတိုသဘောတရား ဝတ္ထုတို ဖန်တီး ရေးသားမှု အတတ်ပညာ*။ ရန်ကုန်၊ စိုးမိုးလွင်မိသားစုစာပေ။
 မျိုး၊ မင်း၊ ဦး။ (၁၉၆၅)။ *ကြေးမုံရိပ်သွင်နှင့်အခြားဝတ္ထုတိုများ၊ နိဒါန်း၊ တတိယအကြိမ်*။ ရန်ကုန်၊ ဥဒါန်းစာပေတိုက်။
 မြန်မာအဘိဓာန်။ (၂၀၁၈)။ တတိယအကြိမ်။ မြန်မာစာအဖွဲ့။
 သူရိယကန္တီ။ (၂၀၁၆)။ *ဝတ္ထုရေးလိုသော်*။ ရန်ကုန်၊ စိတ်ကူးချိုချို ပုံနှိပ်တိုက်။
 အောင်လင်း။ (၂၀၁၇)။ *ဝတ္ထုတိုများပေါင်းချုပ်*။ ရန်ကုန်၊ စိတ်ကူး ချိုချိုပုံနှိပ်တိုက်။
 အောင်သင်း။ (၂၀၀၉)။ *ဝတ္ထုရေးရာဆောင်းပါးများ*။ ရန်ကုန်၊ ဇွန်ပွင့်စာအုပ်တိုက်။

အင်္ဂလိပ်ဘာသာ

Ralph, R, and Morner, K. (1998). NTC's Dictionary of Literary Terms. U.S.A. NTC Publishing Group.